

givne Direktiver havde stadig Interesse, da der i de forløbne 6 Aar ikke var sket nogen Ændring i Retning af friere Vareomsætning mellem Danmark og Udlandet. »Der har derimod i de nævnte Aar udviklet sig et Vareudvekslingssystem Landene imellem af en saadan Art og af et saadant Omfang, at man uden at gøre sig skyldig i Overdrivelse kan sige, at Eksporten af danske Landbrugsvarer nu overhovedet kun er mulig i Ly af vore Importrestriktioner. De kan nemlig kun afsættes efter bestemte Aftaler, ved hvilke vi forpligter os til at regulere vor Import til Fordel for det Land, der modtager vore Eksportvarer.« Danmark havde imidlertid været i Stand til ved Hjælp af Valutalovens Værnebestemmelser at opnaa væsentlig bedre Vilkaar for sin Udenrigshandel, efter som Aarene er gaet, og Lovforslaget indeholdt derfor ogsaa Bestemmelser, hvorefter det skulde blive noget lettere i den kommende Tid at haandhæve Restriktionerne. Yderligere Lempelser vilde kunne ske, naar Forholdene tillader det, og Flertallet nærrede den Anskuelse, at »Raastoffer til den hjemlige Produktion i videst muligt Omfang bør kunne importeres efter vedkommende Virksomheders Behov«, hvad Handelsministeren havde erklæret sig enig i.

Venstre-Mindretallet udviklede sit Syn paa Sagen i en udførlig Betænkning, hvoraf her gengives nogle Hovedpunkter:

De under Valutaordningen indhøstede Erfaringer godtgjorde Nødvendigheden af en gennemgribende *Afvikling* af det bestaaende System, som truede med at faa langtrækkende og skadelige Virkninger for en sund erhvervsøkonomisk Udvikling, og som paa alle betydende Omraader havde vist sig uegnet til at naa de tilstræbte Maal.

Som Redskab for en overdreven Afspærringspolitik havde Valutaordningen ledet den danske *Prisbevægelse* ind i Baner, der var endt i kunstig Dyrtid. Følgen heraf var blevet »en *Forhøjelse af Produktionens Omkostningsniveau*, der undergraver Erhvervslivets Konkurrenceevne, skærper Arbejdsløsheden, udbytter Forbrugerne og rejser unødige sociale Interesses modsætninger.« Den ikke i saglige Hensyn begrundede stærke Afgrænsning af Importen havde paa mangfoldige Omraader lukket Konkurrencen fra Udlandet ude, og indadtil havde det vilkaarlige Bevillingssystem haft en tilsvarende Indflydelse over for Produktion og Omsætning, hvorved Elasticiteten inden for Næringslivet var blevet erstattet af Stivhed og Ubevægelighed.

Det handelspolitiske Hensyn var under den hidtidige Administration af Valutaordningen blevet underordnet andre Formaal. Den direkte Følge heraf havde været en *mangelfuld Udnyttelse af naturlige Produktions- og Afsætningsmuligheder*, og indirekte havde Afspærrings- og Beskyttelsespolitikken